

RIKOS JA ARMAHDUS

2. Sam. 12:1-10,13

1. Herra lähetti Daavidin luo Naatanin. Tultuaan hänen luokseen tämä sanoi hänelle: "Samassa kaupungissa oli kaksi miestä, toinen rikas ja toinen köyhä.
2. Rikkaalla oli lampaita ja nautoja hyvin paljon,
3. mutta köyhällä ei ollut muuta kuin yksi ainoa pieni karitsa, jonka hän oli ostanut. Hän elätti sitä, ja se kasvoi hänen luonaan yhdessä hänen lastensa kanssa: Se söi hänen leipäpalastaan, joi hänen maljastaan, makasi hänen sylissään ja oli hänelle kuin tytär.
4. Niin rikkaalle miehelle tuli vieras. Hän ei kuitenkaan raskinut ottaa omia lampaitaan ja nautojaan valmistaakseen ruokaa matkamiehelle, joka oli tullut hänen luokseen. Hän otti köyhän miehen karitsan ja valmisti sen luokseen tulleelle miehelle."
5. Daavid vihastui kovin siihen mieheen ja sanoi Naatanille: "Niin totta kuin Herra elää: mies, joka tämän on tehnyt, on kuoleman oma.
6. Ja karitsa hänen on korvattava nelinkertaisesti, koska hän teki näin eikä tuntenut sääliä."
7. Silloin Naatan sanoi Daavidille: "Sinä olet se mies. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut Saulin käsistä.
8. Minä olen antanut sinulle herrasi linnan sekä herrasi vaimot sinun syliisi. Israelin ja Juudan heimot minä olen antanut sinulle. Jos tämä olisi vähän, niin antaisin sinulle vielä sekä sitä että tätä.
9. Miksi olet pitänyt halpana Herran sanan ja tehnyt sitä, mikä on paha hänen silmissään? Heettiläisen Uurian sinä olet surmannut miekalla, tappanut hänet ammonilaisten miekalla, ja hänen vaimonsa olet ottanut vaimoksesi.
10. Sen tähden miekka ei ole milloinkaan väistynyt sinun suvustasi, koska olet pitänyt halpana minut ja ottanut vaimoksesi heettiläisen Uurian vaimon.
13. Silloin Daavid sanoi Naatanille: "Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan." Naatan vastasi Daavidille: "Niin on myös Herra antanut anteeksi sinun syntisi. Sinä et kuole.

Kolme murhamiestä

Mitä yhteistä on Mooseksella, Daavidilla ja Paavalilla?

Mooseksen kautta Jumala antoi vanhassa liitossa lakinsa ja Mooses sai johtaa Israelin kansan Egyptin orjuudesta vapauteen Jumalan väkevien tekojen saattelemana. Mooses sai olla jopa eräänlainen kuva tulevasta Messiaasta, Kristuksesta. Mooses sai olla myös Jumalan kirjoitetun ilmoituksen välineenä, sillä merkittävä osa Vanhan testamentin alun kirjoista on hänen käsillään kirjoitettua Jumalan sanaa. Hän oli siis mies, jota Jumala käytti väkevästi omien suunnitelmiansa eteenpäin viemisessä.

Lammaslaumojaan paimentanut nuori Daavid taas kutsuttiin vapauttamaan kansansa filistealaisten orjuudesta. Hänen uskonrohkeutensa nuoruudesta asti monien vaikeuksien keskellä on mitä rohkaisevinta luettavaa. Hänenkin kynäänsä Pyhä Henki johti, niin että koskettavimmat psalmit puhuvat väkevästi meidän sydämillemme. Hänen kuninkuutensa oli myös ei vain esikuva Kristuksen kuninkuudesta, vaan Jeesus on suoraan alenevassa polvessa Daavidin jälkeläinen. Monella tavalla Jumala käytti siis Daavidiakin.

Paavali taas kutsuttiin viemään vapauttavaa evankeliumin sanomaa pakanakansoille, ja monien tunnustekojen säestämänä hän sai johtaa suuret joukot evankeliumin vapauteen synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta elävän Jumalan yhteyteen. Lisäksi Paavali sai toimia Jeesuksen antaman ilmoituksen välineenä, niin että merkittävä osa Uutta Testamenttia on hänen kirjoittamaansa. Tärkeä oli siis Paavaliinkin tehtävä Jumalan pelastussuunnitelmissa.

Mutta kaikkien näiden asioiden lisäksi heillä on vielä yksi yhtäläisyys. He kaikki kolme olivat murhamiehiä. Mooses murhasi lihallisessa kiivaudessaan – mielestään vielä syystä - erään egyptiläisen miehen. Paavali suoritti yhdessä muutamien muiden kanssa ensimmäisen kristityn marttyyrin kivittämisen toimimalla todistajana tilanteessa. Ehkä kaikkein surkein oli Daavidin osa, kun hän tehtyään ensin aviorikoksen Uurian, erään uskollisimman sotilaansa, vaimon kanssa, lopulta salatakseen sen seuraukset, taitavasti tapatti itse Uurian sotatilanteessa määräämällä muut sotilaat vetäytymään hänen ympäriltään, kun vihollinen hyökkäsi.

Synnin suuruuden mitta

Kun Jumala kuitenkin kaikki nämä kolme miestä armahti ja otti omaan suureen käyttöönsä, Hän ei ainoastaan osoittanut, että Hän on armollinen vaan myös sen, mihin asti Hänen armonsa ulottuu ja vaikuttaa. Kukaan näistä kolmesta ei voi kerskata mistään omasta Jumalan edessä. Armo lähtee liikkeelle kokonaan Jumalasta käsin. Myös armosta osalliseksi saattaminen tapahtui ja tapahtuu Jumalan aloitteesta ja Jumalan asettamalla tavalla.

Daavidin osa oli eräessä merkityksessä kaikkein surkein, sillä vaikka hänellä oli menneisyydestään tavaton määrä Jumalan armollisuuden, hyvyden ja varjeluksen kokemuksia, ne eivät riittäneet estämään häntä lankeamasta. Ulkoisen turvallisuuden ja mukavuuden saavuttaminen oli salakavalalla tavalla etäännyttänyt Daavidin Herrasta. Tarvitaan elävä ja tuore suhde Jumalaan, jos mielimme selvittää kiusausten paineessa. Mutta on pidettävä mielessä, että ennen koettu Jumalan hyvyys muodostui raskauttavaksi asianhaaraksi Jumalan silmissä. Jumalalta saamasi hyvyys on kerran tuomitseva sinut, jos kuljet pois Hänen luotaan. Profeetta Naatan julisti hänelle:

"Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut Saulin käsistä. Minä olen antanut sinulle herrasi linnan sekä herrasi vaimot sinun syyliisi. Israelin ja Juudan heimot minä olen antanut sinulle. Jos tämä olisi vähän, niin antaisin sinulle vielä sekä sitä että tätä. Miksi olet pitänyt halpana Herran sanan ja tehnyt sitä, mikä on pahaa hänen silmissään?'"

Uusi testamentti antaa myös ymmärtää, että Jumalan silmissä synnin suuruus määräytyy aiemmin saadun armon ja valon suuruudesta. Daavidilla ei ollut mitään, millä hän olisi voinut itseänsä puolustaa. Jumalan armo ja anteeksiantamus ei merkitse sitä, että Jumala jotenkin osoittaisi ymmärtämystä meidän heikkouksillemme ja pikku synneillemme, eikä niistä niin suurta lukua pitäisi. Jumala vihaa syntiä ja Daavidin synti ei syvimmiltään ollut aviorikos eikä edes murha, vaan Herran sanan hylkäämistä, Jumalaa vastaan nousemista, sen Herran häpäisemistä, joka oli halki vuosien ollut niin sanomattoman hyvä ja uskollinen Daavidia kohtaan.

Omantunnon heikkous

Järkyttävintä Daavidin lankeemuksessa oli se, että aviorikoksen ja murhan tehneenäkin, hänen omatuntonsa nukkui "Ruusun unta". Elävässä uskon suhteessa Jumalaan pitkään eläneelläkin ihmisellä on todellinen vaara paaduttaa omatuntonsa. Suomalaisittain se saattaa tapahtua vetoamalla Jumalan armon suuruuteen. "Kyllä kaiken anteeksi saa, joten ei tässä nyt tarvitse lähteä hyttysiä siivilöimään. Enhän minä tässä ole tehnyt sen kummempaa kuin kaikki muutkin, tämä nyt on maan tapa." On yllättävää, että joskus Jumalalta saattaa mennä vuosia, ennen kuin Hän onnistuu taivuttamaan jonkun uskovan ihmisen parannukseen synnistä, jonka jokainen muu hyvin synniksi näkee ja tietää. Ihminen on taitava peittämään itseään. "Vihollinenhan se Uurian tappoi – sankarihautauksenkin hän sai. Ottaessani nyt Batseeban vaimokseni maksan kunniavelkaa Uurialle."

Omantunnon toiminta on sikäli mielenkiintoista, että vaikka se saattaa olla täysin unessa tai paatumuksen tilassa omiin synteihinsä nähden, niin silti toisten tekemiin vääryyksiin se saattaa silti reagoida hyvinkin herkästi. Viime kädessä Jumala tuleekin tuomitsemaan meidän omat syntimme juuri sillä mitalla, jolla me arvioimme toisten ihmisten asioita. "Millä mitalla mittaat, sillä sinut mitataan."

Sinä olet se mies

Jumalan armahdus ei koskaan tapahdu ikään kuin "noin vain, siitä vaan" siitä vaan periaatteella. Jumalan armon saamisen edellytys on se, että Jumalan totuuden edessä taipuminen, omantunnon herääminen omaan tilaan ja sen tunnustaminen ja armon anominen. Tätä kutsutaan parannukseksi ja se on "ahdas portti", jopa niillekin meistä, jotka ovat epälukuisia kertoja sen portin kautta kulkeneet. Ihmisen perus ylpeys haraa kaikin voimin vastaan. Se keksii jos kuinka monta syytä puolustaa syyllisyyttään. Muistan miten eräs rouva Japanissa kirkkomme ovella kaikkien kuullen kertoi miten hienosti hänen asiansa ovat nyt, kun on kaksi tervettä lasta viiden abortin jälkeen. Jotenkin riipaisi sydäntä, kun oli saanut nähdä toisten kärsivän hirvittävää syyllisyyttä vastaavista synneistä ja kantavan Buddhalaisiin temppelihin uhreja jotenkin lievittääkseen omantuntonsa tuskaa.

Jumala herätti Daavidin omantunnon lähettämällä profeetta Naatanin nuhtelemaan häntä Jumalan lain sanalla. Aloite tuli siis Jumalalta. On suurta armoa, jos Herra saa herätetyksi omantuntonsi, sillä siitä voi jatkua tie myös anteeksiantamukseen armoon. Mutta samalla lain saarnan osuminen sydämeen on myös äärimmäisen vakava valinnan paikka: Raamattu kertoo monista kuninkaista, jotka kuultuaan vastaavan Jumalan lain tuomion kuin Daavidkin, antoivat määräyksen tappaa profeetta ja yrittivät vaientaa Jumalan äänen. Profeettojen surmaaminen on viime kädessä yritystä Jumalan tappamiseksi. Kun Jeesus herätti aikansa ihmisten omantunnot, johtomiehet vastasivat ristiinnaulitsemalla Jeesuksen.

Synnin tunnustus

Mutta on toinenkin vaihtoehto. Se on suostua Jumalan lain totuuteen: "Olen tehnyt syntiä Herraa vastaan". Daavid ei lähde puolustelemaan, eikä vähättelemään. Hän tajuaa seisovansa pyhän Jumalan läpituunkevien silmien edessä. Hän tajuaa, että hänen syntinsä ei ollut vain aviorikos, ei vain murha, vaan nousemista itse Herraa vastaan.

Synnintunnustus oli lyhyt, siinä ei sanoja paljon tarvittu. Pitempikin versio toki Raamatusta löytyy psalmista 51, jossa Daavid kuvaa kauheaa syyllisyyttään elävän Jumalan kasvojen edessä:

3. Jumala, ole minulle armollinen hyvytysi tähden. Pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden.
4. Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut synnistäni.
5. Minä tunnen rikokseni, ja syntini on aina minun edessäni.
6. Sinua ainoaa vastaan minä olen tehnyt syntiä, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäsi. Sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi.
7. Minä olen syntisenä syntynyt, ja syntisenä minä olen siinnyt äitini kohtuun.
8. Sinä tahdot totuutta salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden.
9. Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että tulisin lunta valkeammaksi.
10. Anna minun kuulla iloa ja riemua, että ihastuisivat luut, jotka olet särkenyt.
11. Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois kaikki pahat tekoni.
12. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi vakaa henki.
13. Älä karkota minua kasvojesi edestä äläkä ota minulta Pyhää Henkeäsi.
14. Anna minulle jälleen pelastuksesi ilo ja tue minua alttiuden hengellä.

15. Minä tahdon opettaa väärille sinun tiesi, että syntiset palaisivat luoksesi.
16. Päästä minut verenvioista, Jumala, pelastukseni Jumala, että kieleni riemuitsisi vanhurskaudestasi.
17. Herra, avaa minun huuleni, että suuni julistaisi sinun kiitostasi.
18. Eihän sinulle kelpaa teurasuhri, sen minä kyllä antaisin. Polttouhri ei ole sinulle mieleen.
19. Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki. Särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää.

Jumalan anteeksiantamus

Jumalan vastaus profeetta Naatanin kautta oli lyhyt ja ytimekäs:

"Niin on myös Herra antanut anteeksi sinun syntisi. Sinä et kuole."

Syy siihen, että Jumala antoi Daavidille anteeksi, ei ollut hänen nöyrytymisensä. Se oli ehto. Syy oli paljon syvemmällä. Jumala oli lähettävä Daavidin jälkeläisistä oman Poikansa, Jeesuksen Kristuksen. Tämä Daavidin Poika, joksi Häntä Raamattu myös kutsuu, kantoi Golgatan ristillä Daavidin aviorikoksen ja murhan rangaistuksen. Jeesus otti pois maailman synnin. Daavidin armahtaminen perustui Jumalan omaan armotekoon, joka oli silloin vielä edessäpäin, mutta johon kurottautumalla Vanhan liiton hurskaat saivat jo ennakkoon anteeksiantamuksen.

"Sinä et kuole" ei merkinnyt vain vapautusta ansaitusta ajallisesta kuolemantuomiosta, jonka laki murhamiehelle vaati, vaan ja ennen kaikkea vapautusta iankaikkisen kuoleman rangaistuksesta. Hänen yhteytensä Jumalaan eheytyi, Pyhä Henki sai uudella tavalla Daavidin valtaansa ja käyttöönsä.

Mutta synnin seuraukset jäivät. Syyllisyys poistettiin, mutta tietty kipu jäi. Paavalikaan ei koskaan yrittänytkään unohtaa olleensa entinen seurakunnan vainooja, mutta armahdettu sellainen. Daavidin elämässä seuraukset alkoivat näkyä perhetragedian muodossa. Poika nousi kapinaan isäänsä vastaan ja lopulta kuoli kapinassa ja paljon muuta tuskaa tuli. Mutta kaiken sen keskellä Daavid pääsi aivan uudella syvyydellä tuntemaan Jumalan armon. Juuri nuo kivut pitivät Daavidin koko loppuelämän hänet Jumalasta riippuvana ja Herrasta vuotava armo ikään kuin kääri hänet syliinsä kipujenkin keskellä.

Lukuisia kertoja menneet syntinsä anteeksi saanut, mutta niiden seurausten kanssa kamppaileva on kysynyt: "Olenko todellakin saanut armon, kun nämä haavat ovat yhä näin kipeitä." Vastaukseni on viittaus Daavidiin ja Paavaliin. Jumala voi armossaan ottaa juuri sen kivun sellaiseen käsittelyynsä, että Hän voi juuri sen kautta käyttää sinua parhaiten omien pelastussuunnitelmiansa eteenpäin viemisessä.

Kuolemaantuomittu vanki Sapporosta

Lopuksi vielä esimerkki muutaman vuoden takaa Japanista. Se kertoo, ettei ole olemassa yhtään niin suurta syntiä tai rikosta, ettei sitä voisi Jeesukselta armoa pyytävä ihminen saada anteeksi:

Nagoyan suurkaupungissa toimivan erään kirkon pastori Keton rouva oli jo vuosia toiminut vankilatyössä. Hän vierailee useissa vankiloissa ja julistaa evankeliumia yhdessä miehensä kanssa. Hänen erityisenä huolen aiheenaan ovat kuolemaan tuomitut vangit. Normaalisti vangit joutuvat odottamaan kuolemantuomionsa toimeenpanoa keskimäärin kolme - neljä vuotta. Näitä vankeja ei lähiomaisten lisäksi kukaan ulkopuolinen saa tavata, eivät myöskään vankilalähetit. Oikeudenkäynnit ovat kyllä julkisia.

Siksi kun rouva Keto sai tietää erään 24 -vuotiaan miehen kuolemantuomiosta, hän alkoi rukoilla ja kysellä, miten evankeliumi Jeesuksesta voitaisiin hänelle viestittää. Rakkaus

keksii keinon. Näille vangeille on mahdollista lähettää kirjeitä, jotka tietenkin sensuroituina toimitetaan perille. Rouva Keto lähetti tälle kahden ihmisen murhasta tuomitulle miehelle kirjeen ja kertoi siinä, miten Jeesus oli Golgatan ristillä kantanut hänenkin murhiensa iankaikkisen rangaistuksen. Pyytämällä armoa Jeesus antaisi sen hänelle eikä hän joutuisi kadotukseen.

Pian tuli vastaus, jossa vanki kiitti kirjeestä, mutta jatkoi sitten: "Teidän on turha minulle kirjoitella. Olen toivoton tapaus. En odota mitään muuta niin hartaasti kuin sitä, että minut hirtettäisiin (mikä on tapa, jolla kuolemantuomio Japanissa toteutetaan), sillä se on minulle oikein. Olen tehnyt niin suunnattoman väärin, kun murhasin tyttöystäväni ja hänen kanssaan minut eräässä hotellissa pettäneen miehen. Joka yö herään siihen kauheaan painajaiseen, jossa käyn tuon hirveän illan tapahtumia läpi uudestaan ja uudestaan."

Mutta rouva Keto tiesi paremmin. Siksi hän ei lakannut kirjoittamasta. Hän lähetti miehelle Uuden Testamentin ja kehotti häntä lukemaan siitä, miten Jeesus ristiinnaulittiin ja miten hänen vierellään riippui kaksi muutakin. Jeesus antoi toiselle katuvalle rikolliselle synnin anteeksi ja pääsyn taivaalliseen valtakuntaansa. Jeesus teki niin, koska Hän kantoi Jumalan totuuden ja oikeudenmukaisuuden vaatiman kadotustuomion hänen sijastaan Golgatan tuskissa Isän hylkäämänä.

Mies alkoi lueskella Uutta Testamenttia. Eräänä päivänä hän polvistui vuoteensa viereen avoimen Raamatun eteen ja pyysi armoa. Silloin tapahtui ihme. Jumalan Pyhä Henki laskeutui hänen sydämeensä. Hän tajusi, että Jeesuksen uhri riittää hänenkin syntiensä sovituksiksi. Hän tajusi, että ylösnoussut Jeesus tulisi herättämään hänen murhaamansakin uuteen elämään. Hän tajusi, että Sielunvihollinen oli pitänyt häntä synnin ja epätoivon kahleissa, mutta nyt Jeesuksen armo ja totuus tekivät hänet vapaaksi. Sanoin kuvaamaton Jumalan rauha laskeutui hänen sydämeensä. Hän hypähti pystyyn ja huusi: "Olen saanut anteeksi!" Hän olisi halunnut lähteä juoksemaan ja kertomaan siitä kaikille, mutta sellin ovi pysyi kiinni. Mutta pian hänkin keksi keinon. Hänkin voisi kirjoittaa kirjeitä. Ja niin hän alkoi kirjoitella muille kuolemaan tuomituille vangeille. Ennen kuin hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen kaksitoista muutakin kuolemaantuomittua oli saanut kohdata Vapahtajan ja saanut kokea pelastuksen synnin syyllisyydestä ja vallasta.

Tuli sitten se päivä, jona hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen. Kuolemaantuomittu saa tietää teloituspäivänsä siitä, että hänelle tuodaan poikkeuksellisen hyvä aamiainen. Kello 10 sinä aamuna tuomio pannaan toimeen. Mies nautti hyvällä ruokahalulla aterian. Kun kello lähenei kymmentä ja hänet vietiin sellistä, hän esitti viimeiset pyyntönsä: "Sallikaa minun avoimin silmin siirtyä katselemaan ihanaa Vapahtajaani. Kertokaa sitten myös rouva Ketolle, miten täältä nukuin pois Herran luo." Sitten hän polvistui ja rukoili: "Kiitos Vapahtaja, että armahdit minut murhamiehen. Kiitos, että saan tänään tulla Sinun luoksesi taivaalliseen kirkkauteen. Kiitos, kun panit rouva Keton kertomaan Sinun armostasi minulle suurelle syntiselle. Kiitos Jeesus armosi suuruudesta. Aamen." Sitten hän alkoi laulaa ylistysvirttä Herralle ja sen aikana hänen maallinen matkansa päättyi Sapporon keskusvankilassa.

Entä Sinä?

Oletko Sinä tänään valmis tunnustamaan oman syntisi Herralle ja pyytämään sitä anteeksi? Jos olet, saan julistaa Kristuksen antamalla valtuutuksella: "Sinun syntisi on annettu anteeksi Jeesuksen Golgatalla vuodattaman uhriveren tähden. Saat käydä rauhaan!"